

בעניינה של הסטודנטית: ת.ז. תיק תביעה 31-26

הכרעת דין מיום 16/04/2026

1. פרטי התביעה:

תיאור המעשים או המחדלים המיוחסים לתלמיד / ה הנתבע/ת :
התלמידה חשודה כי בתאריך 10.2.26 בתום הבחינה בקורס "מבוא לחינוך" בדרכה להגשת הבחינה לשולחן האחראית נתפסה משתמשת בטלפון נייד, הכל כמפורט בדו"ח המצורף.
התלמידה חשודה בהתנהגות שאינה הולמת ובהונאה בבחינה.

פרוט סעיפי עברות המשמעת המיוחסות לנתבע/ת :

תקנון משמעת תלמידים (חדש):

סעיף 9 - מרמה והונאה – סעיף קטן 9.1

סעיף 10 - התנהגות שאינה הולמת סטודנט – סעיף קטן 10.1

2. הממצאים:

התביעה הציגה את המעשים המיוחסים על ידי הסטודנטית נתפסה בעת הגשת הבחינה בשולחן הבוחנות.

הנאשמת כופרת חלקית בעובדות: בחדר 5006 הסטודנטית סיימה את הבחינה, התביעה טוענת שהסטודנטית השתמשה בנייד בטלפון. בתחילת כל בחינה נאמר למשתתפים בעפ"ה וכתוב על הלוח בצורה מודגשת שאין לעשות שימוש בנייד ויש לסגור אותו ולהכניסו לתיק. שרה הבוחנת נמצאת בשולחן הבוחנות בשלב הזה, לאחר שהכריזה שהבחינה הסתיימה ויש להגיש את הבחינה. לטענתה הסטודנטית הגיעה עם הנייד פתוח ביד ובידה השנייה הבחינה להגשה.

הבוחנת הנוספת אורה מדגישה שבעת העיסוק בחלוקת תעודות הזהות הסטודנטית עמדה עם הבחינה והנייד דלוק בידה. מבחינת התקנון עצם אחזקת הנייד ביד לפני מסירת הבחינה הנה העבירה.

הסנגור מבקש לפתוח את המצלמות ולבדוק אם הבחינה הייתה בידה וביד השנייה היה הנייד.

התובעת מדגישה ששתי הבוחנות ראו שהנייד היה פתוח.

הסטודנטית טוענת שהיא הגיעה לבחינה באיחור, ישבה בשורה הראשונה. הנייד נמסר לבוחנת לשים על שולחנה כי לא הגעתי עם תיק. היא טוענת שיש לה תנאי, בעת שניגשה למסור את הבחינה לבוחנות לקחת את הנייד שהיה על שולחן הבוחנות ופתחה את הנייד ובדקה הודעות. הסטודנטית טוענת שהיא קיבלה את הטלפון בסיום הבחינה.

הבוחנת שרה נשאלה האם ראית את הנייד על השולחן והיה על שולחן הבוחנות לאורך הבחינה. לטענת הבוחנת היא לא הפקידה את הנייד והוא לא היה על השולחן, למעשה ראיתי את הסטודנטית כבר בעת שהיא יורדת את המדרגות עם הנייד פתוח בידה. הבוחנת השנייה אורה לא יודעת כי היא לא ראתה.

סיכום הסנגור, הכלל הברור מאוד שכאשר רוצים להרשיע צריך להוכיח מעל לכל ספק. לטענתו לא הוכחו ביחס למכתב התביעה. יש פגיעה בתחושת הצדק וההגינות הנה להאשים ולטעון דברים שלא נכתבו בכתב התביעה.

התובעת, התנהגות הנה בניגוד להנחיות הכתובות ובעפ"ה. מדובר בבחינה ללא חומר עזר. הסטודנטית הייתה מודעת לכללים לאור העובדה שזו לא הבחינה הראשונה שלה. מבקשת לתת משקל בענישה לאור חומרת העבירה.

לאחר שמיעת כל הצדדים ובחינת כל הראיות, אני סבורה כי התנהגותה של הסטודנטית מהווה פגיעה חמורה ביותר ביושר האקדמי. בקוד האתי של אוניברסיטת חיפה נקבע "הסטודנטים והסטודנטיות ילמדו יתקדמו מבחינה אינטלקטואלית ומקצועית... הם יקפידו על יושרה בהתנהלותם האקדמית לרבות דיווח אמיתי...". קוד אתי זה מבטא את שאיפת האוניברסיטה להיות מוסד המתנהל מתוך יושר מוחלט. הסטודנטית, בפעולתה, פגעה פגיעה חמורה באמון האקדמי – העומדת בבסיס הפעולה של המוסד שלנו - והפרה ברגל גסה את כללי ההתנהגות ואת רוח האוניברסיטה כפי שבאה לידי ביטוי בתקנון משמעת התלמידים ובקוד האתי.

לא מצאתי כל סיבה מדוע הסטודנטית צריכה להכניס טלפון נייד מכל סיבה שהיא לחדר הבחינה ואני מבקשת לציין כי הדבר אסור. יותר מכך: הסטודנטים בבחינה מקבלים התרעות על כך שאסור להחזיק טלפון בבחינה – הן באמצעות כתיבה על הלוח, הן באמצעות התראות חוזרות ונשנות בעל פה (על פי הוראת הממונה על המשמעת ומנהלת מחלקת הבחינות).

למרות שהסטודנטית הייתה מודעת לאיסורים – היא עשתה דין לעצמה. אין לסטודנטית כל עדיפות שהיא להפר ברגל גסה את תקנון המשמעת של האוניברסיטה, של מחלקת הבחינות ולהפר את התקנון ואת הקוד האתי. אני מוצאת חומרה יתירה בכך שהסטודנטית הציגה מצג שונה כביכול שהטלפון שלה היה על שולחן הבוחנות. בנוסף בעת הדיון הסטודנטית התלהמה כלפי כלל המשתתפים בדיון ולא הפסיקה למרות בקשותיי עד שנאלצנו לסגור לה את האפשרות לדבר.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות אני מרשיעה את הנתבעת בעבירות המיוחסות לה. יש להטיל, במקרה זה, עונש שיישקף את חומרת העבירה. יודגש כי אין לקבל סוג התנהגות זו ורוח תקנון המשמעת, הקוד האתי והחלטות סנאט האוניברסיטה עומדות בניגוד גמור לדרך שבה נהגה הסטודנטית.

גזר הדין

הנני גוזרת על הנתבעת את העונשים הבאים:

11.2 - נזיפה חמורה

11.9 - פסילת הבחינה והקורס "מבוא לחינוך" 212.6540 סמסטר א תשפ"ו.

12.5 - והרחקה לשנה על תנאי עד לסוף הלימודים לתואר.

הנני מודיעה בזאת לסטודנטית על זכויותיה לערער לוועדת הערעורים.



הפוסקת ד"ר ואלרי איסק

25.4.26

תאריך